

Evanjelium na piatok 30. týždňa v Cezročnom období: pohľad do vnútra srdca

Komentár na piatok 30. týždňa v Cezročnom období. „V istú sobotu Ježiš vošiel do domu ktoréhosi popredného farizeja stolovať a oni ho pozorovali. A hľa, bol pred ním akýsi človek, ktorý mal vodnatieľku. (...) Vzal ho, uzdravil ho a prepustil.“ Naučme sa pozerať na druhých tak, ako to robil Kristus, s láskou, ktorá sa stará o ich skutočné problémy.

Evanjelium (Lk 14, 1-6)

V istú sobotu Ježiš vošiel do domu ktoréhosi popredného farizeja stolovať a oni ho pozorovali. A hľa, bol pred ním akýsi človek, ktorý mal vodnatieľku. Tu sa Ježiš obrátil k zákonníkom a farizejom a opýtal sa:

„Slobodno v sobotu uzdravovať či nie?“

Ale oni mlčali. Vzal ho teda, uzdravil ho a prepustil. A tamtým povedal:

„Ak niekomu z vás padne do studne syn alebo vôl, nevytiahne ho hneď hoc aj v sobotu?“

A nevedeli mu na to odpovedať.

.....

Komentár

Pán sa stýka so všetkými ľuďmi.
Prijíma pozvanie na hostinu, ktorú

zorganizoval Zachej hneď po svojom obrátení. Stretáva sa aj s užšou skupinou priateľov, ako sú Marta, Mária a Lazár v Betánii. A neváha prijať ani pozvania do domovov farizejov, ako vidíme v dnešnom evanjeliu.

Ježiš stojí pred chorým a farizeji pozorujú túto scénu. Pre farizejov je chorý len príležitosťou na vyskúšanie Ježiša: uzdraví ho v sobotu? Ako vyrieši tento problém? Nezdá sa, že by sa veľmi starali o stav toho chudáka. Ježiš však nepripúšťa logiku svojich protivníkov. V tomto chorom nevidí zámienku na diskusiu o zákone. Vidí predovšetkým človeka, ktorý potrebuje jeho pomoc: „Ak niekomu z vás padne do studne syn alebo vôl, nevytiahne ho hneď hoc aj v sobotu?“ (v. 5) Touto otázkou Ježiš naznačuje, že farizeji musia zmeniť svoj pohľad: chorý človek nie je prípadom na teoretické úvahy, ale

niekým, voči komu nemožno zostať ľahostajným.

V Kristovom konaní vidíme, ako nás láska vedie ku konkrétnej osobe. Dáva nám ten jednoduchý pohľad, ktorý sa nenechá zajať predsudkami alebo ideológiami, ktoré často zakrývajú skutočné potreby druhých. Láska nás spája s ľuďmi a vtahuje nás do ich vnútorného sveta. Keď sa toto spojenie vytvorí, je oveľa ľahšie a prirodzenejšie nájsť riešenie problémových situácií, ktorými môžu prechádzať. Preto svätý Josemaría hovoril: „Kresťanská láska spočíva nielen v *dávaní*, ale aj v *pochopení*“ (Cesta, bod 463).